

„Ostatnia Wieczerza XXI”. Wyjątkowa wystawa w Tynieckim Opactwie Benedyktynów

Neowitraz pt. „Ostatnia Wieczerza 2020” był gotowy na prezentację w kwietniu 2020 r. na czas obchodów Wielkiego Tygodnia w Opactwie Benedyktynów w Tyńcu. Z powodu pandemii odsłonięcie dzieła zostało odroczone do Wielkiego Czwartku – 1 kwietnia 2021 r. Już niedługo będę miał przyjemność zaprezentować „Ostatnią Wieczerzę XXI”, do której przygotowywałem się 30 lat – pisze Piotr Franciszek Barszczowski o swoim artystycznym projekcie, który już niebawem ujrzy światło dzienne. Serdecznie zachęcamy do zainteresowania się przedsięwzięciem i lektury krótkiego wspomnienia procesu jego narodzin.

Miałem sen, jak mogłaby dziś wyglądać „Ostatnia Wieczerza”

Przez lata studiowałem wybitne dzieła przedstawiające „Ostatnią Wieczerzę”. Zdecydowana większość z nich to długie ławy w układzie poziomego prostokąta. Tak Wieczerzę Pańską przedstawił Leonardo da Vinci, tak Salvador Dali, choć... były i takie, które albo ukazywały przybliżony faktyczny starożytny sposób spożywania wieczerzy, albo wносиły zaskakujący w świecie patriarchalnym motyw kobiet, które rzeczywiście – i w zgodzie ze świadectwem Biblii – również stały się świadkami ustanowienia Eucharystii. Duże wrażenie zrobiły na mnie „Ostatnie Wieczerze” Tintoretta, w których doceniłem zarówno udział kobiet, jak i próby poszukiwania przez tego artystę nowej

kompozycji. Najwyraźniej rozmyślanie nad własnym rozwiązaniem tego tak ważnego dla naszej kultury tematu teologicznego i ikonograficznego nie opuszczało mnie nawet podczas snu, skoro kompozycja obrazu, w rzeczy samej, przyśniła mi się. Nieco nadużywając mogę ją nazwać: „Perspektywą Ducha Świętego”.

Od samego początku biblijną scenę osadzałem w teraźniejszości. Wykonałem szkic i zacząłem marzyć o realizacji dużego obrazu lub nawet witrażu o wysokości min. 3 metrów. Wiedziałem, że będę potrzebował pomocy statystów, aby poradzić sobie z niezwykle trudnymi skrótami perspektywy w połączeniu z kombinacją zabiegów, takich jak: Złoty Podział, Ciąg Fibonnacciego i anamorfoza. Do tego dochodzą jawne i ukryte atrybuty, które czekają na odkrycie przez wnikliwego widza, skomplikowany labirynt ukryty w posadzce opowiadający pewną historię oraz znaki i symbole znane od wieków Chrześcijanom i utrwalone w przedstawianiu tego kluczowego i wielce dramatycznego, tak pod względem ludzkim, jak i religijnym wydarzenia.

Duże wrażenie zrobiły na mnie „Ostatnie Wieczere” Tintoretta, w których doceniłem zarówno udział kobiet, jak i próby poszukiwania przez tego artystę nowej kompozycji

Pod koniec marca 2019 r. zorganizowałem casting na statystów. Zgłosiło się aż 26 osób. Część spośród nich to byli moi uczniowie i studenci. Przyznam, że przez ostatnie lata oczyma

wyobraźni widziałem ich w rolach współczesnych Apostołów, uczniów i

uczennic Jezusa. I oto miałem wyłonić 17 osób na podstawie pierwotnego szkicu. Nie śmiałem jednak selekcjonować. Źle się czułem w tej roli. Postanowiłem zaangażować wszystkich.

W Wielki Czwartek 2019 r. we wnętrzach Gemini Park Tarnów odbyła się sesja fotograficzna, która trwała od zamknięcia o 21.00 aż do 3.00 nad ranem. Miałem już prawie wszystko, aby zacząć właściwą pracę. Brakowało jeszcze tylko „farby”. W mojej autorskiej technice, którą nazywam „Neowitrażem” tą „farbą” są fragmenty makro i mikrofotografii. W ten sposób komponuję cyfrowe kolaże, które następnie nanoszę na szkło. Przeważnie fotografuję wodę i minerały. Tym razem wykonałem serię kilkuset zdjęć chleba i wina w celu podkreślenia Sakramentu Eucharystii, wypełniając nimi ponad 2 tys. części kolażu.

Neowitraż pt. „Ostatnia Wieczerza 2020” był gotowy na prezentację w kwietniu 2020 r. na czas obchodów Wielkiego Tygodnia w Opactwie Benedyktynów w Tyńcu. Z powodu pandemii odsłonięcie dzieła zostało odroczone do Wielkiego Czwartku – 1 kwietnia 2021 r. Już niedługo będę miał przyjemność zaprezentować „Ostatnią Wieczerzę XXI”, do której przygotowywałem się 30 lat.

Piotr Franciszek Barszczowski

Piotr Franciszek Barszczowski – doktor sztuki, artysta-plastyk i fotografik, projektant komunikacji wizualnej, teolog i pedagog. Urodził się w 1972 r. w Tarnowie. Jest absolwentem dwóch krakowskich uczelni: Akademii Sztuk Pięknych oraz Uniwersytetu Papieskiego. Specjalizował się w dziedzinie komunikacji wizualnej oraz w dziedzinie historii sztuki sakralnej. Jako artysta-plastyk, projektant grafiki użytkowej, jest autorem identyfikacji wizualnych ponad 500 firm – jest również biegłym sądowym w tej dziedzinie. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz jako artysta-fotografik do Związku Polskich Artystów Fotografików. Jest twórcą "NEOWITRAŻU" - charakterystycznego foto-kolażu komponowanego fragmentami makrofotografii. W 1995 r. założył w Tarnowie Pracownię Plastyczną i Galerię "SYMBOL"; w 2008 r. z jego inicjatywy powstała grupa artystyczna "NEOSECESJA". Wykładowca projektowania komunikacji wizualnej w Zakładzie Wzornictwa tarnowskiego Instytutu Sztuki PWSZ oraz nauczyciel projektowania graficznego w tarnowskim Liceum Plastycznym. Od roku 2018 pełni funkcję prezesa Fundacji Artystycznej PEGAZ oraz konsultora przy Komisji ds. Ewangelizacji V Synodu Diecezji Tarnowskiej.